

R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Ľubomíry Kúdelovej, v právnej veci žalobcu **E. D., s. r. o., H.**, IČO: X., právne zast. JUDr. A. T., advokátkou, M., proti žalovanému **Mgr. V. M., S.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D. S., s. r. o., G., IČO: X. **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 3 909,57 Eur (117 779,75 Sk)**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. decembra 2007, č. k. 11Cbi/45/2006-24, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. decembra 2007, č. k. 11Cbi/45/2006-24 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 27. 12. 2007, č. k. 11Cbi/45/2006-24 určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 117 779,75 Sk prihlásená v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 3K 103/2005 na Krajskom súde v Košiciach, je nesporná s právom na oddelené uspokojenie a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 23 256,-- Sk na účet právneho zástupcu žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal určenia pravosti prihlásenej pohľadávky v sume 117 779,75 Sk žalobou podanou na Krajský súd v Košiciach dňa 27. 11. 2006. Na prieskumnom pojednávaní žalovaný poprel

poradie pohľadávky, t. j. právo na jej oddelené uspokojenie. Dôvodom bolo, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že je záložným veriteľom. Súd po vykonanom dokazovaní zistil z výpisu z katastra nehnuteľnosti z LV č. X., kat. úz. B., okres R. že vlastníkom nehnuteľností je úpadca. V časti C: Ťarchy súd zistil, že je vyznačené exekučné záložné právo exekútorským úradom M., súdny exekútor Mgr. M. Z. Podľa súdu prvého stupňa z uvedeného vyplýva, že žalobca preukázal, že je záložným veriteľom. Súd poukázal na ust. § 28 ods. 1 ZKV a konštatoval, že záložné právo vzniklo vkladom do katastra a je na liste vlastníctva zapísané. Preto súd žalobe vyhovel a o náhrade trov rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobcom prihlásenú pohľadávku určí za nespornú bez práva na oddelené uspokojenie. Žalovaný má za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a poukázal na ust. § 167 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Žalovaný uviedol, že podľa vyššie uvedeného ustanovenia sa exekučné záložné právo zriaďuje za účelom zexekvovania nehnuteľnosti pre vymáhanie pohľadávky. K zexekvovaniu nehnuteľnosti však podľa žalovaného môže dôjsť len v exekučnom konaní vedenom podľa exekučného poriadku, a nie v konkurznom konaní vedenom podľa ZKV. Pretože nehnuteľnosti, ku ktorým bolo zriadené exekučné záložné právo, tvoria súčasť konkurznej podstaty, je podľa žalovaného zrejmé, že v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa prerušilo exekučné konanie, v ktorom mali byť nehnuteľnosti zexekvované za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa.

Odvolateľ sa ďalej nestotožňuje s konštatovaním súdu, že žalobca preukázal, že je záložným veriteľom. Podľa odvolateľa je exekučné záložné právo zriadené v prospech súdneho exekútora za účelom zexekvovania nehnuteľností v exekučnom konaní, a nie v prospech žalobcu. Má za to, že žalobcovi z titulu exekučného záložného práva nemôže byť priznané postavenie záložného veriteľa a priznané právo na oddelené uspokojenie z výťažku predaja nehnuteľností v konkurznom konaní, ktoré právo neprislúcha ani súdnemu exekútorovi. Odvolateľ s poukazom na ust. § 28 ods. 1 ZKV dospel k záveru, že pohľadávka veriteľa (žalobcu) nie je zabezpečená záložným právom, z ktorého dôvodu žiada napadnuté rozhodnutie zmeniť.

Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti a zaviazať žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v sume 148,28 Eur. Uviedol, že podané odvolanie je účelové a nezdôvodnené skutočnosťami, ktoré by mali vplyv na dôvodnosť uplatneného nároku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je určenie poradia pohľadávky žalobcu, ktorú prihlásil v konkurze vyhlásenom na majetok dlžníka D. S., s. r. o. B. vo výške 117 779,75 Sk ako pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie.

Na prieskumnom pojednávaní dňa 18. 10. 2006 žalovaný poprel prihlásené poradie z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že je záložným veriteľom úpadcu.

Z ust. § 23 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb., ktorým sa predmetné konanie spravuje, vyplýva, že konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom, pričom žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli a smú sa v nej dovolávať len poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Z uvedeného je teda zrejmé, že veritelia pohľadávok, ktoré boli na prieskumnom pojednávaní zaradené do iného poradia, môžu zvrátiť výsledok prieskumného pojednávania žalobou na určenie poradia, v ktorej sa môžu domáhať len poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrhu žalobcu čo do určenia poradia pohľadávky ako pohľadávky oddelenej vyhovel a vychádzal zo skutočnosti, že žalobca je záložným veriteľom, pretože pohľadávka bola zabezpečená exekučným záložným právom.

Podľa žalovaného uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pretože exekučné záložné právo sa zriaďuje k zexekuvaniu

nehnutelnosti, ktoré exekučné konanie sa vyhlásením konkurzu prerušilo a nestotožňuje sa so záverom súdu, že žalobca je záložným veriteľom, pretože uvedené záložné právo nebolo zriadené v prospech žalobcu.

Postavenie oddeleného veriteľa ako veriteľa v konkurze privilegovaného, upravuje ust. § 28 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb.

Z tohto ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní vyplýva, že definuje „oddelených veriteľov“ ako veriteľov, ktorých pohľadávka je v čase vyhlásenia konkurzu platne zabezpečená niektorým zo zabezpečovacích inštitútov v tomto ustanovení upravenom, pričom ako privilegovaným veriteľom im priznáva právo na „oddelené uspokojenie“, t. j. právo, aby ich pohľadávka bola už počas konkurzu uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená.

Jedným z týchto zabezpečovacích inštitútov je i záložné právo, pričom zákon nerozlišuje či ide o záložné právo zriadené zmluvou, zákonom, správnym orgánom, resp. exekútorom.

Oddelenými veriteľmi sa totiž zo zákona stávajú veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom.

Aj exekučné záložné právo sa zriaďuje pre pohľadávku, ktorej nositeľom je jej veriteľ. Na jeho postavenie v konkurze nemá žiaden vplyv skutočnosť, že exekučné konanie sa vyhlásením konkurzu prerušuje, pretože zriadené záložné právo nezaniká, nemožno ho len vykonať. Právo každého oddeleného veriteľa potom spočíva v tom, že sa jeho pohľadávka uspokojuje zo zabezpečeného majetku, ktorý bol v konkurze speňažený.

Pokiaľ na základe tejto právnej skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca poradie svojej pohľadávky prihlásil v konkurze dôvodne, vychádza tak jeho rozhodnutie zo správneho právneho posúdenia, ktorého vecnú správnosť žalovaný dôvodmi svojho odvolania nespochybnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jeho vyjadrenie k odvolaniu žalovaného nepovažoval za účelne vynaložený úkon, za ktorý by mu prislúchala náhrada trov konania a iné trovy mu v odvolacom konaní nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová